

Resolució 142/2019, de 7 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 79/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Talavera

Informació reclamada: Certificat del lloc d'enterrament d'una persona i de la propietat del nínxol.

Sentit de la Resolució: Inadmissió

Resum: La reclamació davant la GAIP és una via especial de revisió administrativa, instituïda per l'LTAIPBG, que requereix la presentació prèvia d'una sol·licitud d'accés a la informació pública emparada per la mateixa llei; en aquest cas la sol·licitud d'accés a la informació pública en relació amb la qual es presenta ara aquesta Reclamació es va formular l'any 2014, quan encara no s'havia aprovat l'LTAIPBG i, en relació amb l'Administració local, tampoc estava vigent la Llei bàsica estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), ja que la seva disposició final 9ª preveu que aquestes administracions tenen un termini de dos anys per adaptar-se a la nova legislació. Per tant, una sol·licitud d'informació presentada l'any 2014 no gaudeix de les garanties previstes per una legislació posterior, concretament la de transparència i accés a la informació pública, entre les quals destaca la via de reclamació davant la GAIP, motiu pel qual la Reclamació no pot ser admesa a tràmit.

Paraules clau: Ajuntament. Cementiris. Nínxols. Enterraments. Reclamació contra silenci. Manca d'objecte. Sol·licitud anterior a l'LTAIPBG.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 14 de febrer de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 79/2019, presentada contra l'Ajuntament de Talavera, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, del 18 de juliol (RGAIP).
2. El 28 de març de 2014 la persona reclamant, després de fer constar la seva condició de parentiu amb un difunt determinat, de qui aporta les dates de defunció i enterrament, demana: 1. Certificat del lloc d'enterrament de ...: cementiri, nínxol i boca. 2. Documentació de qualsevol canvi que s'hagi produït en aquest enterrament fins al dia d'avui. 3. Documentació que acrediti qui o quins eren els propietaris del nínxol en el moment de l'enterrament de ... i quins noms figuren actualment com a propietaris.
3. La Reclamació presentada el 14 de febrer de 2019 indica que la sol·licitud no hauria estat contestada per l'Ajuntament.

4. El 15 de febrer de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Talavera i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 4 de març de 2019 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament de Talavera, que acredita donar a la persona reclamant la resposta següent: "No hi ha constància a les dependència de l'Ajuntament de la informació que demaneu i és per aquest motiu que s'han iniciat els treballs per regularitzar la situació. Fins a aquest moment han estat els mateixos pobles i famílies els que s'han encarregat d'enterrar els seus difunts als nínxols dels cementiris. Per tant, si sabeu qui és el propietari de la casa on pertanyia la persona a la qual us referiu, és ell qui us pot respondre, atès que és costum d'aquest municipi, i en molts d'altres, que el propietari d'una casa sigui titular d'ús d'un nínxol, sense necessitat que consti específicament en cap document. És a dir, aquell que acredita la propietat d'una casa mitjançant una escriptura de propietat, és aquell a qui li correspon, de forma general, el dret d'ús del nínxol que va associat a la casa".
6. El 4 de març de 2019 la GAIP tramet l'informe anterior a la persona reclamant.

Fonaments jurídics

1. *Competència de la GAIP i consideracions generals sobre el contingut i l'abast del dret d'accés a la informació pública*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que es formula en relació amb una sol·licitud prèvia d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”*.

2. Inadmissibilitat de la Reclamació

La reclamació davant la GAIP és una via especial de revisió administrativa, instituïda per l'LTAIPBG, que requereix la presentació prèvia d'una sol·licitud d'accés a la informació pública emparada per la mateixa llei. En aquest cas la sol·licitud d'accés a la informació pública en relació amb la qual es presenta ara aquesta Reclamació es va formular l'any 2014, quan encara no s'havia aprovat l'LTAIPBG i, en relació amb l'Administració local, tampoc estava vigent la Llei bàsica estatal 19/2013, del 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), ja que la seva disposició final 9ª preveu que aquestes administracions tenen un termini de dos anys per adaptar-se a la nova legislació.

Per tant, una sol·licitud d'informació presentada l'any 2014 no gaudeix de les garanties previstes per una legislació posterior, concretament la de transparència i accés a la informació pública, entre les

quals destaca la via de reclamació davant la GAIP, motiu pel qual la Reclamació no pot ser admesa a tràmit.

L'anterior no treu que la GAIP hagi considerat pertinent donar participació en aquest procediment a l'Ajuntament afectat, i així poder tenir coneixement d'eventuals actuacions posteriors que podessin legitimar la Reclamació. No ha estat així, si bé la intervenció municipal ha servit, de fet, per facilitar a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el sentit que la informació que demana no existeix a l'Ajuntament.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de març de 2019, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 79/2019, perquè es planteja en relació amb una sol·licitud d'informació pública anterior a l'LTAIPBG.
2. Finalitzar la Reclamació 79/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.